

« نظرات مصدق ممتزم در صمیم یا غلط بودن پاسخ دانش آموزان صائب است »

(۱) الف) غ (۰/۲۵) ب) ص (۰/۲۵)

(۲) ج) سفارش کردیم (۰/۲۵) ۳) الف) پیروی کردند (۰/۲۵)

(۴) نَسُوا: فراموش کردند (۰/۲۵) ذُنُوب: گناهان (۰/۲۵) حَيْثُ: هرجا (۰/۲۵)

آیدی: دست‌ها (۰/۲۵) قُم: برخیز (۰/۲۵) سُبَات: آسایش و آرامش (۰/۲۵)

(۵) (۱) لَيَقُولُنَّ: حتماً (قطعاً) می‌گویند (۰/۵) (۲) فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ: در بهشت‌ها و چشمه‌ها (چشمه سارهایند) (۰/۵)

(۳) أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ: فرو فرستادیم (نازل کردیم) آهن را (۰/۵) (۴) لَيَبْلُوَكُمْ: برای اینکه (تا) بیازماید (می‌آزماید) شما را. (۰/۵)

(۵) سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا: قرار خواهد داد خدا بعد از سختی آسانی (۰/۵) (۶) أَلَذَىٰ يَوْسُوسُ: کسی که وسوسه می‌کند (۰/۵)

(۶) (۱) إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ: قطعاً ما بیم دهندگان (هشدار دهندگان) هستیم (بودیم) (۰/۵)

(۲) سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ: چه بد است آنچه حکم می‌کنند (قضاوت می‌کنند) (۰/۵)

(۳) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ: پس آیا دقت کردید (دیدید) به آنچه که می‌کارید؟ (۰/۵)

(۴) وَ لَتَنْظُرَنَّهُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ: و باید دقت کند هر شخصی (انسانی) آنچه را که از پیش می‌فرستد برای فردا (۰/۵)

(۵) تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ: نجات می‌دهد شما را از عذاب دردناک (۰/۵)

(۶) لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ: شاید (تا) شما رستگار شوید (رستگار می‌شوید) (۰/۵)

(۷) إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ: قطعاً اجل الهی (خدایی) وقتی که بیاید (آمد) مهلت نمی‌دهد (به تأخیر نمی‌اندازد) (۰/۵)

(۸) إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا: قطعاً برایت در روز کار و تلاش بسیار (طولانی) است (۰/۵)

(۹) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ: کسی از او متولد نشده است (نزائیده) و از کسی متولد نشده است (زائیده نشده است) (۰/۵)

## یادآوری:

۱- مبنا در پاسخ دانش آموزان ترجمه ی تحت اللفظی آن هاست، از این رو، اگر دانش آموز برخی از کلمه ها - مانند « را »، فعل های ربطی ( است، هستم، ... ) و ... را در ترجمه ننویسد، نمره ای از او کسر نمی شود. در صورتی که ترجمه روان و صحیح ارائه شده باشد، نیز نمره ی کامل را خواهد داشت.

۲- در صورتی که دانش آموز حروف اضافه را به شکل معنای اولیه و اصلی آن ها معنا کند، صحیح است؛ هر چند که در عبارت مورد سؤال، ممکن است بهتر باشد آن حرف به صورت دیگری معنا شود؛ مانند حرف اضافه ی « بِ » در عبارت « مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ » که بهتر است « در » معنا شود ولی اگر دانش آموز « به » معنا کند، نمره ای از او کسر نمی شود. هم چنین، حرف اضافه ی « مِنْ » که در هر جا « از » معنا شود، صحیح محسوب می شود.

۳- اگر دانش آموز فعلی را که به هر دلیل در کتاب درسی به دو صورت معنا شده است، به هر یک از دو معنا بنویسد، نمره ی کامل را خواهد گرفت. برای مثال، برای افعالی که گاهی به تناسب جمله، ماضی و گاهی مضارع معنا می شوند، هر دو معنا صحیح است؛ یا اگر فعل مضارع در جمله ای به صورت مضارع اخباری یا التزامی معنا شود، صحیح است و نمره ای از دانش آموز کسر نمی شود.

۴- در صورتی که فعل مفردی، جمع یا برعکس معنا شود یا فعل ماضی به صورت مضارع یا برعکس معنا شود، فقط نیمی از نمره ی مربوطه به آن کلمه کسر می شود.

۵- در ترجمه ترکیب ها و عبارت ها به هر میزان که از آن ترکیب یا عبارت معنا شده است، همان مقدار نمره تعلق می گیرد.

۶- فعل مفردی که فاعل آن، اسم ظاهر و جمع است، اگر به جای جمع، مفرد معنا شود، صحیح محسوب شده و نمره ای کسر نمی شود مانند: فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ: پس سجده کرد فرشتگان.

همکار گرامی خسته نباشید